

đánh luôn cả "cái ta" mà tư' bỏ nóng giận, lo buồn, lười biếng, ích kỷ để rồi:

"Bạt vãn kiên nguyệt".

Ta sẽ thấy được TA trong "tâm gương Thái Cực".

Ta nên hiểu rằng Hình quyền là con đờ đưa ta về bên "giác", không có Hình quyền làm sao cho được Ý, làm sao luyện được khí, để khai mở cái "Tâm Thái Cực". Tập Thái Cực Quyền, ta phải luyện cho đạt được cái "Tâm Thái Cực". Nếu cứ tập mãi theo Hình quyền thi' vi' như ta chỉ là

người lái đờ suốt đời đưa khách sang sông, khách sang sông đã đi xa muôn dặm mà ông lái đờ còn ôm mãi chuyền đờ ngang.

Hãy TỬ BỎ, sẵn sàng dâng trọn vẹn công phu minh cho Thái Cực đờ:

"Kim Đông bông án,
Thái Cực hoàn nguyên"

Mã không vọng cầu, không đòi hỏi và an nhiên tự tại ./.

TÔN THẮT CẢNH

(Kỹ sau sẽ tiếp)

Nếu Con Người Đẹp

HOAI VÂN

Trên quả đất, nếu còn muôn vẻ đẹp,
Thì lòng ta, còn tràn ngập yêu đường
Và tâm hồn, còn vệt mộng tổ vương;
Còn âu yếm đón gió hương say đắm...

Cây lên đường, đừng yên như lặng ngắm
Nét dịu dàng và tươi thắm như hoa
Đang lã lơi cột gió buồm chiều tà
Phô sắc đẹp, cũng trăm hoa đua nở

Dưới nắng quáy, chiều hôm càng rực rỡ,
Càng thướt tha và lờ ngợ bước đi
Mộng yêu đường, chẳng biết hứa hẹn gì
Phút vui sống ôm ghi muôn ảo ảnh...

Bóng hạnh phúc như vô tình lẩn tránh,
Để cho ta, rời từng mảnh mộng lòng
Để cho ta, đi tìm khắp núi sông
Tự diễm chết lẩn hồi trong thường nhớ

Trong ký ức đã ghi lần tan vỡ,
Và bao nhiêu, kỷ niệm thuở đầu xanh
Có những gì, xâm chiếm cõi lòng anh
Quên hay nhớ bóng hình người bạn cũ.

Lòng vẫn thây, nhớ nhung và ấp ủ,
Mặc cho ai, đành phụ cả lời nguyện
Và mặc ai, thay đổi mỗi tổ duyên
Đổi lã thê, có riêng gì kẻ ấy

Trên quả đất, con người xinh lòng lầy
Thì lòng ta, còn tràn ngập yêu đường
Và tâm hồn còn vệt mộng tổ vương
Lũ để được, nhớ thường người bạn cũ.

